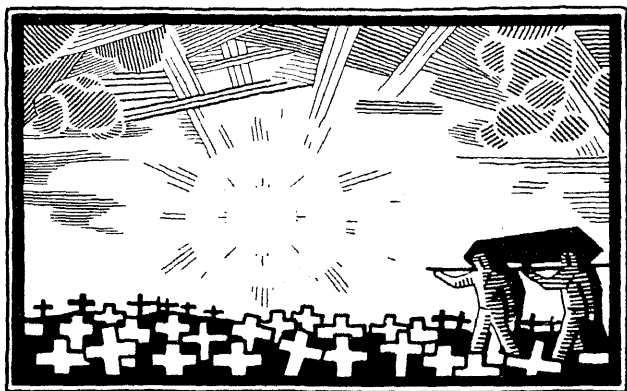

Võta ja loe!

№ 8. — VIII. aastakäik.

Mõtle oma surmale!

Kempise Thomas.

Usna warsti on su elulõpp käes: waata siis, kuidas on su seisukord! Täna inimene elab, homme ei ole teda enam. Ja kui oled ära inimeste silmist, siis oled ka läinud nende meelest. Oh, seda inimsüdame aeglust ja kõwadust, et see mõtleb ainult käesolewale ega murekse tulevase pärast. Siina waatid kõigis su töödes ja mõtetes talitama, nagu ureksid ja homme. Kui sul oleks hea südamefunnistus, ei sa siis kardaks palju surma. Darem oleks karta patte kui põgeneda surma eest. Kui sa pole mitte täna walmis, kuidas oleksid sa siis homme! Homme päew on ebakindel. Mil-

leff sa tead, kas teda sul üldse on?

Mis kasu on pitast elust, kui ometi nii wähe paremaks saame? Diff iga ei aina paranda, waid wõib kaswatada meie pattude hulka. Oo, kui vähemalt ühegi päewa oleksime hästi ja diefi elanud siin maailmas. Onnis loe, kes aina peab surma oma silme ees ja iga päew walmistab end surmale. Kui oled kunagi näinud kedagi surewat, siis mõtle sellele, et sina pead minema sama teed!

Paljud surewad äkitselt ja ootamatult. Sest Inimese Poeg tuleb funnil, millal meie ei mõtlegi.

Kui viimaks viimne heft on ful-
nud, siis hakkad teistki mõtlema
möödunud elust — ja sina saad
väga kahetseda, et oled nii hoo-
letumalt ja murefult elanud.

Nii kaua kui elad, võid teha
palju head, kuid mida võid teha
haigena, jääb ebakindlaks.

Ara looda oma suutavatele ja
omastele, ja ära lüüa oma õnd-
suse asja tulevikku; inimesed
unustavad jind rutem, kui ar-
vad. Parema on õigel ajal olla
valvel ja teha midagi head, kui
loota feiste abile. Nii üd on sul
kallis aeg käes, nüüd on õige
aeg, nüüd on õnnisful päew.

(2. Kor. 6, 2). Kuid häda sulle,
kui ja paremini ei kasuta aega
ega loju neid varanduji, millest
võiksid igavesi elada. Sa võid
ford soowida endale veel meele-
paranduseks päewa või funni,
kuid ja ei tea, kas seda saad.

Tee nüüd koge, sõber, mida
võid, ja ei tea, millal sured. Ara
mõtle muule kui sellele, kuidas
jaada päästefuks, ja ära mureffe
muust kui sellest, mis Sumalale
kuulub.

Püüa elada nii, et surmafun-
nil võiksid rohkem rõõmustada
kui karta.

Koju!

Cewa A. oli lihtne teenija
suurnikkude juures, kuid ta oli
siiski ka midagi muud: kuninga
laps Sumala armust. Isjand oli
ta ford pafuunest üles äratanud
ja ära päästnud. Süda, mis ford
maailmale oli kuulunud, fufjus
oma Eluisjandale, põles armas-
fufest Selle wastu, kes oli tema
eest kannatanud ja surnud. Sää-
rase jüdamefulega liikus ta uft-
likkonna keskel, üles äratades lei-
geid ja ükskõikseid kristlasi. „Poo-
lik asi ei ole midagi väärt Is-
janda ees; Isjand fahab meie fer-
wet jüdant endale!“ oli ta loo-
jung.

Kord kui ta oli ühel pühapäe-
wahommikul jumalateenistufel,
fabas seda halwafufe taoline hai-
gushoog. Kui kohalik wennaste-
fogudufe juksufaja ühes feiste-
ga fedu püüdsid aidata selles olu-
korras, ütles ta: „Tahaksin nii
surra, et ma oma preilidele wae-
waks ei ole — nad kardavad

surma.“ — „Küll Isjand seda
nii korraldab, võid olla üsna
mureta,“ ütles wend.

Cewa toibus ja võis jätkata
jälle tööd. Aasta hiljem ühel
päewal, kui ta mõifas oli köögis
ja foas köik forda seadnud ja ära
pannud, ütles ta samas juures
olewale naisferahwale: „Nüüd
on mu fõd fehfud — nüüd haf-
kan ma koju minema!“ Nende sõ-
nadega istus ta toolile, fõstis
silmad, milles oli kummaline ära-
seletafud ilme, faewa poole, hin-
gas veel ford jügawasti — ja
oligi fodus — Isjanda juures.

Võid ja samuti surra? Oled ja
walmis? Kes nii sureb, sureb
hästi.

Sumal oli kuulnud Cewa pal-
wet — just sel ajal olid mõifa-
preilid mõifast ära sõitnud, fa-
gast fulles oli nende fubli Cewa
juba surnud. Isjand hoolitseb oma
laste eest ja fäidab nende lapseli-
kud soowid.

Dafune, kes oma pattudes ju-
reb, peab hukka minema, kuid see,
kes pöörab lahetsedes Isjanda
poole, Jeesuse vastu võtab jüda-

mesje ning elab temale, see võib
minna mõdurikkalt läbi jurma
igavesse ellu.

С.

Enne viimast maaväringut.

Kes ford on üle elanud maa-
väringu, see teab jeda omapärast
funnet, kui esimene värin on möö-
dunud ja siis uus tuleb. Teada
on, et tuleb peagi järgmine põru-
tus; see on muidugi palju rän-
gem ja hädaohhlikum kui esimene.
Võib-olla variseb siis kõik kokku.
Kuid kõigepealt pakub see wah-
aeg, mis meile kingitud, suure
võimaluse pääsmiseks, sest siis

võime välja formata ja veel el-
lu jääda.

Meie oleme suure maailma
maaväringu eelkäiva pauzi aja-
järgus. Veel on armuaeg. Iga
päev on kallis. Maailm läheb
kohvule vastu. On nagu Noa päe-
vil: nad pidussejid, kuni weeupu-
tus tuli.

Sina aga „ruffa ja päästa oma
hing“!

Päästja.

Jeesust Kristust nimetatakse
Päästjaks, sest tema ainult võib
päästa inimesi nende pattudest.
Kuid kas ta on ka sinu isiklik
Päästja. Sellest ei ole veel küll,
et Jeesus on maailma õnniste-
gija, vaid küsimus on selles, kas
ta on ka sinu õnnistegija. On ka

ka sind päästnud pattudest. Mii
kaua kui oled veel päästmata, ei
ole sul oodata õndsast igavikku,
vaid sind ootab igavene hufu-
tus. Miks pole sa veel lastnud
ennast temast päästa kui ta jeda
walmis on tegema, kui end vaid
annad temale?

Paavst Pius 10. andnud iga-
päev footuse karstusele, andes
sellega oma kiriku liikmeile head
eestujut. Kui mitmed waimulikud
meie maal wastupidi annavad

hämifawat eestujut joowastawate
jootide farmifamise läbi kui ka
katsfes nende farmifamist. Kui
suur wastutus!

Kas elab ju jüdames Jeesus?
Kelle päralt on ju jüda ja elu?
Sellest oleneb ju igawik.

Mis oled sa teinud selleks, et
oma pattudest wabaneda?

Päewad me elus on kui lehed
fügisejel puul.

Saulud.

Viisil: Armas Jeesus, armastaja. P. Lisa 30.

Oh kui helde on me Jeesus! Armust kõige rikkam ta; Teda võime kõigis paigus, Igal ajal paluda; Oh kui sagedasti saame Waewa funda asjata, Sest et wähest unustame, Kõigis teda paluda.

Oled nõder, suures mures, Noomib käsi sind pealegi, Armu leiad Jeesu juures, Tõtta aga palwele! Kui maailm, paff kavalasti, Sind on saanud effita', Jeesus aitab usinasti, Siis, kui teda palud ja.

Viisil: Oh anna tuhat keelt sa mulle. P. 141.

Maailma fullast, warandusest Ja ault ärge rääkige! Sest fuhjast liha himustusest Mul pole rõõmu ühtigi. Mu armastus on Jeesute, Muud rõõmu ma ei tahagi.

Ilm kõige oma himudega Ja liha ilu hukka läeb, Aeg mõtab pea kaotada, Mis inimese käsi teeb. Mu armastus on Jeesute Muud rõõmu ma ei tahagi.

Viisil: Võitle hästi, kui sind Jumal. P. 65.

Kallis on see nimi, „Jeesus“, Ta meid õnnelikuts teeb, Sellega lord püha rahwas Kõõmuga ta wastu läeb.

Kiiksem Jeesu nime wäega, Seni siin weel usu sees, Kuni faewas pühadega Kummardame tema ees.

Viisil: Oh Jeesus Kristus tule sa. P. 31.

Kas teenid ja weel ihandaf, Kes petnud on sind kawalalt? Ta lubas rõõmu, mabadust, Said wangirauad, kurwastust.

Kas orjaitet tahad ja Weel tauem kanda waewaga, Kui Jeesus sind on oftnud priiis, Siis kui ta su eest surma läks?

Viisil: Võitle hästi, kui sind Jumal. P. 65.

Kuule, hing, üht tõesõna, See on sõnum sinule, Jeesus ütleb sulle täna: Ara enam paffu tee!

Kadund hing, oh võta kuulda, Mõtle üksford järele, Jeesus laseb sulle õelda: Ara enam paffu tee!

Vastutav toimetaja ja väljaandja Peeter Sink. „Võta ja loe“ hind 4 2 senti, 10 tükki — 15 s. Ilmub 1 kord kuus. Makseb aastas 30 s. poolaastas 20 s., välismaale 60 s. aastas. Tellige, levitage ja paluge! Toetusi traktaat-misjoni hääks ja kaastõid saata toimetajale Päikese 5—7, Tallinn. Tel. 446-22.

Posti jooksev arve Nr. 353.

„Külwaja“ trükk Tallinn 1939.

Ilmub 15. mail 1939. aastal.